

DE JEUGD EN DE VAKBEBEWEGING

De Vierde Internationale Bijeenkomst voor Jonge Syndikale Vooraanstaanden ingericht door het I. V. V.

door Jef Delarue

De IVe internationale bijeenkomst voor jonge vooraanstaanden, ingericht op initiatief van het I. V. V., werd dit jaar gehouden te Weenen van 1 tot 8 Oktober.

Zij werd bijgewoond door een dertigtal jonge vooraanstaanden, gekomen uit Denemarken, Engeland, Frankrijk, Oostenrijk, Tsjechoslowakije, Zweden, Zwitserland en België. De Belgische vakbeweging had twee leerlingen gezonden.

De leergangen werden gegeven in het Anton Hueber-Huis, gelegen op enkele kilometers van Weenen, midden de bergen. Dit Huis, dat den naam draagt van den nestor der Oostenrijksche vakbeweging, werd in 1931 opgericht door de Oostenrijksche socialistische vakbonden, om er studieweken en week-ends in te richten met het oog op de syndikale opvoeding van de jonge gesyndikeerden.

Het programma der Internationale Week omvatte :

1. De internationale vakbeweging (uiteenzetting door W. Schevenels, algemeen sekretaris van het I.V.V.);
2. De Oostenrijksche vakbeweging (uiteenzetting door J. Schorsch, algemeen sekretaris van de Oostenrijksche Syndikale Kommissie);
3. Het economisch programma van het I.V.V. (uiteenzetting door W. Schevenels);
4. Uiteenzettingen door de deelnemers over het werk van arbeidersopvoeding van de verschillende nationale centralen.

Onnoodig te zeggen, dat deze uiteenzettingen van het hoogste belang waren en de aandacht hebben geboid van al de deelnemers. Vooral de drie eerste gaven aanleiding tot een dikwijls zeer levendige bespreking, waaraan de meeste der aanwezigen deelnamen. Deze zijn, trouwens, niet in gebreke gebleven aan de voordrachtgevers een reeks vragen te stellen, wat bewees, dat zij waarlijk gekomen waren om de behandelde vraagstukken grondig te bestudeeren.

De uiteenzettingen van kameraad W. Schevenels hebben toegelaten vast te stellen, dat het I.V.V. heden een ware internationale organisatie is, begiftigd met een degelijk economisch programma, terwijl die van kameraad Schorsch, en die gedaan door een der Oostenrijksche leerlingen, de vreemdelingen hebben in staat gesteld zich rekenschap te geven van de uitbreiding genomen door de ongelukkig heden zoozeer bedreigde sociale wetgeving in Oostenrijk, en van het uiterst belangwekkend werk verwezenlijkt door onze Oostenrijksche kollega's op het gebied van de organisatie der jeugd.

De deelnemers hebben, trouwens, de gelegenheid gehad dit laatste vraagstuk ruim te bestudeeren in den loop van de besprekingen gehouden buiten de regelmatige uiteenzettingen, gezien de Oostenrijksche Syndikale Kommissie de gelukkige gedachte gehad had een tiental jonge vooraanstaanden op de Internationale Week af te vaardigen. Deze besprekingen werden vergemakkelijkt door het feit dat de meerderheid van de vreemdelingen de Duitsche taal begrepen en spraken; het contact en het onderling begrip waren spoedig verwezenlijkt.

Al deze elementen schonken ons de gelegenheid ons zoo volledig mogelijk in te lichten over de dagelijkse bedrijvigheid van de afdelingen van jonge gesyndikeerden in Oostenrijk. Wij zullen wellicht de gelegenheid hebben op dit voor de toekomst van de vakbeweging zoo gewichtig vraagstuk terug te komen.

De Week eindigde met een bezoek aan de stad Weenen, aan haar arbeidersorganisaties en aan haar schoone sociale verwezenlijkingen die een algemeene faam genieten.

Wij zouden dit te kort verslag niet kunnen eindigen zonder onzen warmen dank toe te sturen aan onze Oostenrijksche kollega's voor hun onbeperkte gastvrijheid. Wij willen geen namen noemen, omdat allen zich beijverd hebben om ons verblijf in hun

midden zoo aangenaam mogelijk te maken. Daarin zijn zij, ten andere, volkomen gelukt, dank aan hun spreekwoordelijk geworden Weenske gulhartigheid.

Ten slotte, houden wij er aan eens te meer het I.V.V. te bedanken voor het hoogst belangrijk initiatief dat het sinds enkele jaren genomen heeft, alle jaren in een van Europa's hoofdsteden enkele tientallen jonge syndikale vooraanstaanden bijeen te brengen van de verschillende aangesloten nationale organisaties.

Dit is een der verdienstelijkste krachtsinspanningen die ooit gedaan worden zijn door een internationale organisatie tot begunstiging van een beter onderling internationaal begrip en van een waren internationalen geest, die zoo noodig zijn voor de ontvoogding van het proletariaat en de verwezenlijking van een ware socialistische gemeenschap.

Het I.V.V. mag voldaan en fier zijn over hetgeen het reeds verwezenlijkt heeft op dit gebied. Wij hopen dat het in de toekomst zijn pogen zal kunnen voortzetten met hetzelfde succes als in het verleden, te meer daar het in den persoon van zijn algemeen sekretaris iemand bezit die de kunst verstaat om een waar internationaal midden te scheppen.

De Duitse Arbeiderssport onder de diktatuur der Nazis.

Op einde 1931 bereikte het ledental — volwassenen, onvolwassenen en pupillen van de twee geslachten — der Sport-Internationale het indrukwekkend cijfer van 1,862,319 leden.

Dit cijfer stelde een vooruitgang daar van 160,393 op datgene van 1929. De ledenaangroei hield aan.

In deze ontzaglijke massa kwam de Duitse *Arbeiter Turn- und Sportbund* voor met 1,211,468 leden.

Dit is welsprekend genoeg, het Duitse Verbond telde het dubbele van het totale ledental der 21 andere aangesloten nationale bonden!

Na de A. T. S. B. kwam: Oostenrijk, met 293,700 leden; Tsjechoslowakije (Praag), met 136,977 leden; Tsjechoslowakije (Duitsch), met 70,730 leden; Finland, met 30,257 leden; en na, Denemarken, Holland, Zwitserland, België, met 12,909 leden.

In de Socialistische Arbeiderssport-Internationale speelden de Duitse sportmannen de eerste rol en dat was begrijpelijk. Zij vertegenwoordigden de twee derden van het ledental en zij brachten een reeks prachtige organisaties aan, verband houdend met gansch de bedrijvigheid der jeugd en der volwassenen o het gebied der lichamelijke opvoeding, der sport en der zedelijke vorming.

* * *

In April 11. bestonden nog bij onze Duitse kameraden, in een « Centraal Komitee voor de Sport en de lichamelijke Opvoeding », de volgende organisaties broederlijk vereenigd in een kartel, tot groot welzijn van alle:

	Mannelijke leden		Vrouwen	
	van 14 a 18 j.	meer dan 18 j.	van 14 a 18 j.	meer dan 18 j.
Turn- en Sportverbond	32,730	352,886	26,026	54,208
Fiets- en Motorfietsbond	28,204	240,296	8,581	41,223
Natuurvrienden (Toerism)	7,410	59,733	3,410	19,911
Arbeiders- Rood-Kruis	1,235	37,802	309	8,452
Athletiekverbond	3,063	17,477	250	1,750
Bond « Volksgezondheid »	2,000	4,571	1,196	4,239
Schaakspelersverbond	2,300	10,250	200	250
Schuttersbond	742	4,523	93	341
Zeil- en Roeivereeniging	247	2,391	3	42
Kegelspelersbond	112	5,365	—	438
Lijnvisschersbond	365	6,268	35	—
Totalen	78,408	741,562	40,103	130,854

(In deze cijfers zijn de 20,541 pupillen niet begrepen.)

Al deze bonden bezaten inrichtingen wier bekroning was, de eenige « Hoogere School voor Lichamelijke Opvoeding », van Leipzig, die jaarlijks honderden bevoegde voorturners en -turneressen vormde die, doorheen het Rijk, het onderricht van befaamde leeraars gingen verspreiden, aan de burgerbonden de empirische africhting overlatend van gansch een naar beweging en gezonde lucht dorstende jeugd.

De waarde van de menigvuldige sportinrichtingen, magazijnen van sportartikels, drukkerijen, bestendige sekretariaten, scholen, enz., die aan de Duitse arbeiderssportbeoefenaars toebehoorden werden op 200 miljoen Belgische frank geschat, waarvan er 18,990 waren per miljoen inwoners van het Rijk.

Van dit alles blijft niets anders over dan verspreide krachten, bannelingen, harten die hopen...

* * *

In 1931 neemt de nazi-bedreiging duidelijke vormen aan en de arbeiderssportmannen bekommeren zich nog van dichter bij om het politiek vraagstuk dat den gezichteinde versombert, en zij treden toe tot het « IJzeren Front », gemeenschappelijk met de sociaal-

demokratische Partij, de vakbonden en de « Reichsbanner ». In den loop der verschillende kiesstrijden gaan zij met kracht te werk. Zij zetten hun meerderjarige leden aan de verweertroepen te vervoegen.

Het werd mij gegeven in September 1932, te Dresden een ontzaglijke betooging van 30,000 arbeiderssportmannen bij te wonen die met opgeheven vuist zwaarden, Hitler te zullen overwinnen.

Ik ben van daar teruggekomen vast overtuigd, dat geen macht in staat was ook dit geestdrift en dien vrijheidswil teneer te slaan. Helaas!

Enkele dagen vóór de beslissende verkiezingen van 5 Maart, schreef mij de sekretaris voor den voetbal, kameraad Siedel, een brief vol hoop.

Op 7 Maart deelde hij mij mede « dat er te vreezen was dat in de komende dagen geduchte moeilijk te overwinnen hinderpalen zouden oprijzen.

Hij dacht waarschijnlijk niet zoo juist voorspeld te hebben.

* * *

Weinig weken later, na het aan 't bewind komen van Hitler, hadden al de onzijdige turn- en sportkringen het diktatoriaal gezag erkend en hun maatschap-

pijen zetten haar bestaan voort onder het oog van den nazi-kommissaris.

De werklieden weigerden zich te onderwerpen. Van dit oogenblik af was het lot van het machtig kartel beslist: het kon er niet aan denken weerstand te bieden na de ineensstorting van de sociaal-demokratische partij en van de syndikaten, en in minder dan twee maand, verlore zij de vrucht van veertig jaar inspanning.

De nazi-overheden, in weerwil van de elementairste gerechtigheid, verklaarde de « Marxistische » arbeiderssportorganisaties onwettelijk, omdat zij weigerden de eischen in te willigen van een zekere nazi centrale organisatie voor lichamelijke opvoeding. Alleen te Leipzig kwamen S.-A. de lokalen bezetten van de Arbeidersschool, de drukkerijen, de magazijnen, enz. De leiders werden gevangen genomen, en zij die er woonden werden uitgezet.

Hetzelfde gebeurde te Offenbach, waar de nazis zich meester maakten van de fietsfabriek, te Magdeburg, waar de school der atleten in hun handen overging. Overal bezetten zij de stadia, de roeierslokalen, de Herbergen van de Natuurvrienden, enz. Overal werden de groepen ontbonden omdat zij onwettelijk verklaard werden!

Zooals men ziet is dat eenvoudig.

Genadig wilde Hitler wel aanvaarden, dat de leden van de Marxistische Maatschappijen een bedrijvigheid zouden kunnen hernemen in de door zijn mannen gekontroleerde maatschappijen, na een « quarantaine » van talrijke maanden. Dan zouden zij aangenomen worden aan zekere voorwaarden als minderjarige leden, en waarschijnlijk in maatschappijen aan dewelke de nazi-overheden de van de arbeiderssport gestolen stadions zouden gegeven hebben!

Reeds in April 11. stelde ik in *Le Peuple* vast, dat de nazis in de onzijdige bonden de ijverige bewonderaars gevonden hadden, gereed om hen te helpen.

Dank aan hen, konden zij vlug de « gelijkschaking » op het gebied van de sport doorvoeren.

De Deutsche arbeiderssport werd met de sociaal-demokratische partij medegesleept, waarvan de leiders geen beroep hebben durven doen op de macht van die nvurige jeugd. 't Is in die voorwaarden dat zij de ongelukken van de slechte dagen deelt.

L. L.

De jonge werklozen in Oostenrijk.

Een onderzoek gedaan door de Vereeniging « Jugend in Not » bij 1,887 jonge werklozen aangeworven door de arbeidsploegen tewerkgesteld in Weenen, van Augustus 1932 tot einde Mei 1933, onder de benaming « Jugend am Werk », heeft inlichtingen verstrekt over den toestand van de jonge Oostenrijksche werklozen.

De 1,887 jonge werklozen omvatten 1,432 jongens en 455 (hetzij 24 percent) meisjes. In ouderdomsopzicht waren 3 percent meer dan 21 jaar oud, 150 percent 19 tot 21 jaar, en 12 percent 15 tot 18 jaar oud. Na de school verlaten te hebben, waren 168 van deze jonge werklozen er nooit in gelukt een bezoldigd werk te vinden en hadden geen beroep aangeleerd. Naar geslacht en ouderdom waren zij ingedeeld als volgt:

Ouderdom	15	16	17	18	19	20	21	Boven 21 jaar
Jongens	13	7	8	6	5	6	6	7
Meisjes	42	30	8	16	5	6	3	—
Totaal	55	37	16	22	10	12	9	7

Die jongelingen omvatten 1,424 gespecialiseerde arbeiders (1,248 jongens en 176 meisjes), 463 niet gespecialiseerde werklozen (de beroepslozen inbegrepen), zijnde 279 meisjes en 184 jongens.

Gerangschikt volgens den duur van hun beroepsarbeid verdeelden zich de 1,424 gespecialiseerden als volgt:

Maanden arbeid	Jongens	Meisjes
Geen	86	39
Tot 2	49	12
Van 3 tot 4	290	26
Van 5 tot 9	241	28
Van 10 tot 12	138	14
Van 13 tot 24	246	18
Van 25 tot 36	104	19
Meer dan 36	94	20
	<hr/>	<hr/>
	1,248	176

In 1,575 gevallen woonden de jonge werklozen bij hun ouders in. Zij die nog hun vader hadden waren ten getalle van 1,186, en in 606 gevallen was de vader zelf werkloos; 1,572 jonge werklozen hadden nog hun moeder, die zich in 1,181 gevallen slechts met het huishouden bezig hield, in 149 gevallen buitenshuis werkte, en in 242 gevallen werkloos was.

De duur der werkloohseid schommelde als volgt:

Weken	Jongens	Meisjes
Tot 10	71	34
Van 11 tot 135	1,213	388
Van 136 tot 210	128	27
Van 211 tot 520	20	6
	<hr/>	<hr/>
	1,432	455

Leergangen voor Jonge Gesyndikeerden.

In den loop van den aanstaanden winter, zal de Syndikale Commissie, in overeenstemming met de Centrale voor Arbeidersopvoeding en met de medewerking der Federaties van Vakbonden, een leergang inrichten voor jonge gesyndikeerden.

Dit jaar zal de leergang voornamelijk over den bouw van de nationale en de internationale vakbeweging handelen. Hij is bestemd voor de jonge gesyndikeerden die dergelijken leergang nog niet gevolgd hebben of hem de vorige jaren niet met vrucht hebben kunnen volgen.

Om de studies der leerlingen te vergemakkelijken, geeft de Syndikale Commissie een bijzondere brochure uit, die hun kosteloos zal ter hand gesteld worden.

De Syndikale Commissie voorziet echter een tweede studiejaar, dat van den winter 1934-1935 af zal ingericht worden.

In afwachting, en als overgang, zal geduernde den winter 1933-1934 voor dezen die reeds een leergang voor jonge gesyndikeerden gevolgd hebben, een bijzondere leergang gegeven worden, die de volgende zes lessen zal omvatten:

1. Overzicht over de nijverheidseconomie van België;
2. De verschillende krachten van nijverheidssamen-trekking;
3. Vakbewegingspolitiek na den oorlog;
4. Aktiemethoden en -middelen;

5. De leiding der stakingen ;
6. De verdediging van de kollektieve kontrakten, de verzoening, de bemiddeling, de scheidsraad en het arbeiderstoezicht.

Wij zetten de arbeidersjeugd levendig aan, in den loop van den aanstaanden winter een deel van hun vrijen tijd te besteden aan het volgen van een der leergangen waarover wij komen te spreken. Dit zal hen in staat stellen, de verschillende vraagstukken beter te begrijpen die heden de aandacht vergen van de arbeidersklasse, en zich rekenschap te geven hoe en in welke mate deze door middel van de organisaties waarover zij beschikt, weerstand zal kunnen bieden aan de aanvallen welke de reactie niet zal in gebreke blijven tegen haar te richten in den loop der komende maanden.

Een Noodkreet van de Syndikale Jeugdorganisatie.

Bij de opening van het Winterseizoen heeft de Syndikale Jeugdorganisatie van Antwerpen een manifest verspreid waaraan wij volgende gegevens ontleenen, d'e toelaten zich een gedacht te vormen van hare aktiviteit :

« Naar aanleiding van de bespreking van 't jeugdwerklozenvraagstuk in den Jeugdraad van de Syndikale Jeugdorganisatie werd besloten tot de oprichting van een werklozenkas, waar dan de schoolverlatenden en de jonge werklozen die nog niet gesyndikeerd zijn, in de gelegenheid zouden worden gesteld steun te genieten, op voorwaarde dat zij de kursussen, in te richten door de Syndikale Jeugd, zouden volgen.

» Door de Regeering werden verschillende wijzigingen toegebracht aan het oorspronkelijk programma. Maar toch zal deze kas voor gevolg hebben, dat aan de leerlingen die gedurende twee jaar met vrucht de lessen der beroepsscholen hebben gevolgd en aan de jonge werklozen die gedurende zes maand hebben gearbeid, steun kan worden verzekerd.

» Door de Syndikale Jeugdorganisatie werden tijdens de Wintermaanden in haar 32 afdelingen 337 lessen, 52 voordrachten met lichtbeelden, 25 film- en muziekuitsvoeringen en 45 aktualiteitsvoordrachten, of in totaal 459 ontwikkelingsbijeenkomsten voor de jonge werklozen ingericht.

» De lessen alleen werden regelmatig bijgewoond door een aantal dat afwisselt tusschen 900 en 1,100 leerlingen.

» Het Sekretariaat van Opvoeding van de Federatie van Vakbonden richtte verder in tal van gewesten regelmatig ontspannings- en ontwikkelingsbijeenkomsten in, die insgelijks door talrijke jonge werklozen werden bijgewoond. Voor dit jaar voorzien wij niet minder dan 1,020 ontwikkelingsbijeenkomsten. In samenwerking met het Socialistisch Antwerpsch Onderwijs Personeel is een programma samengesteld, dat wij met zijn medehulp denken uit te voeren. De verwezenlijking van dit programma, hetwelk alleen zal beschouwd worden als algemeen ontwikkelingsprogramma, zal voor een deel afhangen van de mate waarin de openbare besturen ons zullen tegemoet komen om te voorzien in de noodige lokalen en leerkrachten. »

Het manifest stipt verder aan dat dit jaar voor 123,314 kinderen de schoolplichtige leeftijd eindigt.

Daarvan zullen ongeveer 70,000 definitief de school verlaten, en de reeds overbevolkte arbeidsmarkt nog meer aanvullen.

Met verdubbelden moed en geestdrift moet er te keer gegaan worden tegen den geesel van de werkloosheid der jeugd, een vraagstuk waarbij de levenskracht van gansch het volk gemoeid is.

Intusschen stevent de Syndikale Jeugdorganisatie naar de 3,000 leden.

De Jeugdherbergen en de Organisatie der Jeugd in Frankrijk.

Sinds meerdere jaren bekommeren onze vrienden van de Fransche C. G. T. zich over de jeugdvragestukken.

Het laatste Kongres aanhoorde een verslag van kameraad Dumortier over de Leekencentra en Jeugdherbergen. De verslaggever heeft aangedrongen op het feit dat het volstrekt noodzakelijk is de jeugd is onze kringen te groepeeren. Hij heeft beroep gedaan op de vakbonden en federaties opdat zij een financieele inspanning zouden doen ten gunste van de Jeugdherbergen. Tot slot nam het Kongres de volgende dagorde aan :

« Het Kongres,

Stipt met voldoening de oprichting aan van het Leekencentrum van Jeugdherbergen ;

Doet beroep op al de organisaties die verlangen mede te werken aan de Leeken-, pacifistische en sociale opvoeding der jeugd opdat zij haar inspanningen voegen bij die van de C. G. T. en van het Leekencentrum van Jeugdherbergen met het oog op de spoedige oprichting in Frankrijk van een belangrijk net van Jeugdherbergen ;

Doet bijzonderlijk beroep op de Departementsfederaties en de organisaties die lokalen bezitten opdat zij onmiddellijk de middelen opzoeken om er een Herberg in te richten ;

Vraagt aan de eenen en de anderen zich onvermijld bezig te houden met het verlevendigen der Jeugdherbergen die opgericht zullen worden en zich te wijden aan de organisatie en de opvoeding van de arbeidersjeugd.

Het Kongres,

De dringende noodzakelijkheid voor de arbeidersklasse bewust, zorgvuldig te waken op de zedelijke vorming van haar eigen kinderen ;

Zonder voorbehoud de toetreding goedkeurend door de vakbeweging toegezegd aan de groepeerings der « Vrienden van de Arbeidersjeugd », opgericht om kindergemeenschappen te organiseren waar zich, dank aan de praktijk van met gemeenschappelijk leven, de gevoelens van solidariteit en vrijheid zullen kunnen ontwikkelen die al de arbeiderskinderen moeten vereenigen en bezielen ;

Richt een dringender oproep tot al de vakbonden en tot al de syndikale voraanstaanden opdat zij hun medewerking verlenen aan deze organisaties ; tot al de jonge gesyndikeerden opdat zij bedrijvig deel nemen aan haar ontwikkeling, en aan de oprichting van de plaatselijke groepen waarvan zij het plicht hebben de bezielers te worden. »

Deze resolutie getuigt van de bezorgdheid van onze Fransche vrienden, de organisatie der jeugd met meer methode en krachtadigheid door te zetten.